

Korsvejen i Skt. Therese Kirke

Jeg begyndte skitserne til korsvejen 1 begyndelsen af 1989, og billederne var færdige og på plads november. De blev indviet af biskoppen den 25. november (Niels Stensens dag). Det var billedskæreren Fridthjof Johansen, som henvendte sig til mig, så det var sådan set en opgave, som var baseret på et produkt af træ. Jeg kunne så vælge at lade de færdige billeder stå som umalede relieffer, men eftersom farver betyder meget for mig som maler, kunne der ikke være tale om andet end at reliefferne skulle have en eller anden form for farve!

Jeg gik ud fra A4 formatet (højde 30cm, bredde 21 cm), og jeg har gentaget rundingen i korbuen og de to sidealtres nicher af æstetiske grunde: jeg synes kirken er firkantet og streng nok i sig selv! Herved opnås samtidig virkningen af en portåbning, som om man står inde en port og iagttager noget, der passerer forbi. Samtidig er man jo med, idet man selv bevæger sig fra billede, medbringende sin egen meditation og sindstilstand.

Billederne, selve tavlerne, er skåret i ahorntræ (lagret og tørret i 3 måneder), som 1 begyndelsen er temmelig hvidt, men som efterhånden antager en gylden farve. Tavlerne er "malet" ned spritbejse – det er omtrent som at male på et stykke trækpapir, hvilket også er meningen: farvepigmenterne skal trænge ned i træet fremfor at lægge sig som et lag ovenpå. Hvis der alligevel ligger et lag, skyldes det efterbehandlingen med klar fernis for ligesom at fikserer farverne. Der er brugt blå, gult, sort og rødt. Disse fire farver, i varierende styrke, danner de farvenuancer, som billederne består af.

Numrene på de enkelte stationer ville jeg have til at indgå naturligt i billedet, derfor er de skåret ind som romertal i selve billedet. Så vil jeg også gerne påpege, at jeg har 15 billeder i min korsvej: det er noget jeg har benyttet de sidste par og tyve år! hvis det stod til mig, skulle korsvejen begynde med Gethsemane Have og slutte med Himmelfarten! Jeg ville så undvære, at Jesus falder 3 gange – en gang må være rigeligt!

I det hele taget skulle min egen private korsvej se noget anderledes ud, men det er en helt anden sag!

Så skulle jeg måske sige noget om korset oven over billedet: det er lavet af en gørtler og er af messing. Fridthjof Johansen og jeg skulle jo finde frem en æstetisk måde at tyverisikre korsvejsbillederne på, og det blev så til, at messingkorsene fungerer som skruer, der ikke kan røkes ud af væggen. Samtidig er relieffet sat på væggen ved hjælp af to beslag, og da man har korset foroven og et tredje beslag forneden (som har en skrue, der ikke kan skrues ud) vil man ikke kunne få billedet af muren uden at rive muren ned også!

Med hensyn til selve den kunstneriske udformning er dem gennemgående idé de svungne linier, der som draperier fortsætter uden for billedfeltet. Jeg vil også gerne påpege, at Jesus "kun" bærer tværbjælken til korset, idet man har fundet frem til, at den Vertikale pæl allerede stod på retterstedet. Man vil også lægge mærke til, at naglemærkerne er i håndleddene inden håndrodsknoglen og ikke i håndfladerne. I øvrigt svælges der ikke i pinslerne:, uden at forklejne dem, må de for os blive symboler som midler til selv at fordybe os i lidelsens mangeartede mysterium, som jo også er en del af livet.

Bente Selsø
(Lørdag 23. februar 1992)